

Bilten

FOTO-KINO SAVEZA BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO, OBALA 1 — Poštanski fah 343 — Telefon 25-622

Redakcija Biltena:

Milan Samardžić, glavni urednik
Anton Ferenc, tehnički urednik

Članovi: Vitomir Stašević
Slobodan Krstanović
Mehmedalija Maglajlija

GOD. VI

SARAJEVO, JULI 1961.

BROJ 7.

PETA REDOVNA SKUPŠTINA FKS BIH

Dne, 28. maja 1961 godine, održana je V Redovna skupština Foto-kino saveza Bosne i Hercegovine, na kojoj je prisustvovalo 34 delegata iz 33. registrovana kluba, 10. delegata iz 10. neregistrovanih klubova, te 14. članova republičkog odbora. Skupštini je prisustvovao i predsjednik Foto-kino saveza Jugoslavije drug Živojin Jeremić.

Prema zaključku Skupštine, delegati neregistrovanih klubova nemaju pravo glasa.

Prije početka rada Skupštine, predsjednik Saveza drug Rajko Petrović predlaže da se izvrši podjela plaketa "Boris Kidrič", što je i usvojeno. Bronzanim plaketama su nagrađeni drugovi: Stanišić Bogdan, Višegrad, Ćirić Radoslav, Banjaluka, Španić Milan, Bosanski Brod, Barišić Zvonimir, Bosanski Brod, Akšamija Alija, Višegrad, Andrijanović Franjo, Zenica.

Nakon podjele plaketa prešlo se na dnevni red Skupštine:

1. Izbor organa Skupštine,
2. Izvještaj o radu Republičkog odbora,
3. Izvještaj o materijalno-finansijskom poslovanju,
4. Izvještaj Nadzornog odbora,
5. Referat o narednim zadacima i koferat o filmu,
6. Diskusija po izvještajima i referatima,
7. Davanje razrešnice dosadašnjem Republičkom odboru, Nadzornom odboru, i Sudu časti,
8. Izvještaj komisije za plakete,
9. Donošenje zaključaka Skupštine,
10. Izbor Republičkog odbora, Nadzornog odbora i Suda časti.

Kako je dnevni red usvojen, prešlo se na izbor organa Skupštine - Verifikacione komisije, Kandidacione komisije i Izborne komisije.

U Verifikacionu komisiju izabrani su drugovi: Stašević Vitomir, Sikimić Gojko i Bijedić Izet.

U Kandidacionu komisiju izabrani su drugovi: Marušić Nikola, Čup Todor, Tasli-

džić Ekrem, Momčilović Duško i Bijedić Izet. U Izbornu komisiju: Jelača Djordje, Krstanović Uroš i Bijedić Fadila.

Predloženo je, a i usvojeno, da se u Republički odbor bira 19. članova, u Nadzorni 3. i 2. zamjenika, u Sud časti 3. člana, a u Izvršni odbor 7 članova. Za Kongres Foto-kino saveza Jugoslavije, 12. delegata.

Izborom ovih tijela iscrpljena je prva tačka dnevnog reda.

Kako su svi delegati na vrijeme dobili izvještaj o radu Republičkog odbora, /druga tačka dnevnog reda/ i izvještaj komisije za materijalno-finansijsko poslovanje /treća tačka dnevnog reda/, to je predloženo da se ovi izvještaji ne čitaju ponovno, nego da se predje na sledeće tačke, što je i usvojeno.

U ime Nadzornog odbora izvještaj je podnio drug Krstanović Slobodan. Nadzorni odbor je, prema izvještaju, u periodu od 6. aprila 1957. do 25. maja 1961. godine, nekoliko puta vršio pregled poslovanja, pregledavši knjige kao i materijalno-finansijska dokumenta. Pored ovoga na svim sastancima Izvršnog odbora kao i Plenumima Republičkog odbora, bio je prisutan najmanje po jedan član Nadzornog odbora, što je takodje omogućilo puni uvidi učešće u radu Republičkog odbora Foto-kino saveza Bosne i Hercegovine.

Činjenica je, da je materijalno-finansijsko poslovanje vodjeno u duhu propisa, da je vodjeno savjesno i uzorno, da je princip kojim se rukovodio Republički odbor, kao i zalaganje, osnov pozitivnog bilansa u svim vidovima djelatnosti našega saveza o čemu govore i ostali izvještaji, da je period između ove dvije skupštine, razdoblje u kome je naš Savez postigao najveće uspjehe i priznanje od svog postojanja do danas - ocjena, koja najbolje govori o radu Republičkog odbora i Foto-kino saveza Bosne i Hercegovine.

Nadzorni odbor predlaže Skupštini da da razrešnicu dosadašnjem Republičkom odboru i da za njegov rad oda posebno priznanje.

Ovim je iscrpljena četvrta tačka dnevnog reda.

Drug Marušić Nikola, predsjednik Pododbora za fotografiju, čita referat o narednim zadacima Saveza, u kojem između ostalog kaže:

"... Nalazimo se u periodu kada je Foto-kino savez Jugoslavije sa svojim organizacijama postao osnovna spona našega društva i fotografije. Radeći na unapređenju ogromnog područja gdje se koristi fotografija, nastoji da je do kraja angažuje u društvenom preporodu nacije. Ovo nam nalaže široke aktivnosti u svim pravcima djelovanja. Zato nije ni čudo što se skoro svakodnevno javljaju pojedinci i čitave organizacije koje žele da prošire svoja znanja na polju fotografije. Potreba za podizanjem opšte tehničke kulture našeg gradjanina i stvaraoca, dovela nas je do potrebe da se u školama o fotografiji ozbiljnije vodi računa, uvodeći je kao obavezni dio predmeta, da se masovno po preduzećima, institucijama i organizacijama organizuju i održavaju kursevi za početnike i one koji treba i traže da nauče više o fotografiji, pa čak i one koji žele da prodru u sve grane fotografije. Da bi odgovorio nastalim potrebama, naš republički savez treba još energičnije da preuzme sve mjere na sredjivanju, kako bi sa osnovnim organizacijama bio što sposobniji u obavljanju nastalih obaveza. To nas prije svega nagoni da kritički sagledamo predjeni petnaestogodišnji put i kroz to nadjemo najbolja rješenja kojim treba dalje da usmjeravamo naše organizacione zahvate.

Drugi niz godina, osnovna nastojanja Saveza bila su u stvaranju uslova da se održavaju što masovniji kursevi za amatere početnike. Obezbijedjenje potrebnih nastavnika uglavnom je mobilisan iz mase istaknutih i obrazovanih amatera i profesionalaca fotografa. Ako se bolje podsjetimo tog perioda, to su uglavnom bila vremena kada su klubovi posjedovali dobre prostorije, kada se mogao dobiti fotomaterijal putem Saveza po jeftinijim cijenama i kada se u knjigama nalazilo po 500-600 članova, najčešće opisanih po preduzećima, a koji nisu ni znali gdje su im klupske prostorije.

Snažniji zamah naše zaostale zemlje na planu industrije i privrede sve više su, iz objektivnih razloga, umanjivali povoljne uslove za rad fotoklubova, tako da su sredstva koja su se odvajala za rad foto klubova, iz godine u godinu smanjivana. Pomjeranje stanovništva koje je izazvala faza industrijalizacije i migracija stanovništva iz sela u grad, donijela su u našim gradovima nove nedaće. Naša gradska naselja u tom periodu, bile su kasabe sa tipično feudalnim nastambama. Velike potrebe za stanovima, trgovinama, radionicama i skladištima, postepeno su počele pomjerati društvene prostorije foto klubova u lošije prostorije, dok se konačno nisu zadržale, i to samo aktivnije organiza-

cije u kafanicama i birtijama, podignutim još u devetnaestome vijeku.

Postepeno napuštanje administrativnog sistema, prelazak na komunalni sistem uz potenciranje društvenog samoupravljanja i principa društvene raspodjele po sistemu dohodka, nastojeći da se razviju nerazvijeni krajevi, nastala je opěta društvena briga za stvaranje materijalne baze komune, jer je ona bila jedina garancija kasnijeg ravnomjernog praćenja daljih revolucionarnih promjena u našoj zemlji. Naše organizacije u tom periodu društveno su podržavane onoliko, koliko su same bile sposobne da se uključe u život komune. Nije bio rijedak slučaj da su se mnoge raspale, da je njihova imovina raznešena i da su izgubili i one loše prostorije. Da je isključivo njihova aktivnost bila presudna za njihov rad i dalji život potvrda je i to, da mi već pet godina nemamo kluba u daleko najjačem, mislim materijalno najjačem, tuzlasnom srezu. Nemamo organizacije ni u sreskim centrima: Prijedoru, Bihaću, doskora Goraždu i Livnu.

Razvijajući dalje naš komunalni sistem i društveno samoupravljanje, uvodeći nove privredne mjere, društvene organizacije su zajedno sa svim ostalim institucijama i ustanovama koje se bave kulturnoprosvjedom djelatnošću i same dospjele do potrebe za prilagodjavanjem novim društvenim normama mjerilima aktivnosti i opravdanja postojanja. Obzirom na ovu mjeru društvenih organizacija u političkom i društvenom životu, treba još više pomoći razvijanju aktivnosti naših organizacija i njihovom demokratizovanju, kako bi one sve više bile spremne da zadovolje interesovanje i potrebe gradjana u komuni. Zato i osnovnu djelatnost organizacija treba što više orijentisati prema problemima komune. Cjelokupna aktivnost u organizacijama treba da bude usmjerena u ovom pravcu, a to će zahtijevati promjene u metodi rada organizacije i načinu rukovodjenja u njima. I pored isticanja da će se sve manje ići na dotiranje organizacija i institucija linearno radi same potrebe postojanja, činjenica je da će ove mjere upravo stimulisati one organizacije koje budu razvile svoju aktivnost. One će upravo od komune tražiti materijalnu naknadu /dotacije/ ne za uopštenu frazu "radi organizacije", već za sasvim odredjene akcije u komuni. Novi društveni odnosi i privredne mjere usmjeravaju organizacije da se i sa svojom aktivnošću članova brine za izvjesna ostvarenja prihoda kroz usluge drugim organizacijama i privrednim organima. Zato je prije svega neophodno potrebno da se realno sagleda stanje u kome se sada nalaze klubovi i dalja perspektiva razvijanja klubova. Sve više usmjeravanje organizacija na iznalaženju vlastitih sredstava za održavanje i rad kluba, ukazuje da treba u svakom klubu pojedinačno voditi kakve zadatke klub može preuzeti u komuni uz materijalne /mislim novčane/

nadoknade, trudeći se da sa svojim članovima obavim što više poslova i time sebi, to jest, klubu stvorim što bolje uslove za rad. Koliko smo mi dosadašnjim radom, koji se objektivno morao tako odvijati, u suprotnosti sa težnjama da klub privredi što više materijalnih sredstava za svoj rad, čekajući da nam se udijeli neki dinar na ime dotacija najbolje nam ilustruje slučaj kluba Vogošće. Na godišnjoj skupštini kluba, urednik lista "Pretis" preduzeća "Tito" iz Vogošća zahvaljuje se klubu na saradnji u listu i saopštava da je preduzeće kao pomoć klubu dodijelilo 10.000.- dinara. Da li je to pomoć ili je preduzeće trebalo da plati klubu uslugu. Postavio bih pitanje, šta se u bilo kom preduzeću danas privređuje bez nagrade upravo plaće. Mnogo je primjera da razne manifestacije, izložbe, smotre i priredbe preuzimaju u rad organizacije i ustanove kojima to inače nije djelatnost, već put da na taj način obezbijede potrebna sredstva. Ima primjera da u mjestima gdje rade naši klubovi drugi organizuju izložbe fotografije i istovremeno objedinjuju dio prihoda za svoju organizaciju.

Sa ovim u vezi želio bi nešto reći i o kursovima koje mi održavamo po klubovima na planu masovnog podizanja foto kulture. Kada pogledamo statističke podatke o održanim kursovima po klubovima, vidimo da je svake godine sve veći broj slušalaca. Znamo uglavnom da su oni članovi kluba dok pohađaju kurs. Mislim da su prošla vremena kada su klubovi trebali da drže kurseve besplatno tj. mislim da je nastalo vrijeme da se klubu plate troškovi za uloženi trud oko održavanja kursa. Ne mislim time, da se i nastavnicima, inače članovima kluba, treba plaćati za rad, jer su to uglavnom stalni članovi kluba, koji tim putem obezbijedjuju svom klubu toliko potrebna materijalna sredstva. Isto onako, kako to već rade u automoto savezu, ili drugim savezima, gdje svako ko želi da nauči nešto treba i da plati. Sasvim je razumljivo da će to tražiti bolje organizovane i kvalitetnije kadrove, ali će zato sada članovi kluba znati zašto se trude i zašto rade. Izbjeći će se uočena bezvoljnost u radu, znajući da radi sa slušaocima koji će čim se kurs završi napustiti klub. U koliko u nekoj komuni neko bude želio da slušaoci tih kurseva ne plaćaju obučavanje, onda će svako taj koji to želi, trebati da plati za svakog kursistu pripadajući dio troškova, što je u stvari prihod kluba. Jer ko može tražiti od kluba da pojedini stalni članovi još uvijek uče druge, a da time istovremeno nestvara sebi bolje uslove za rad da i sam uči.

Ovim se došlo i do jednog, za nas posebno interesantnog pitanja. Šta mi u stvari želimo? Treba otvoreno reći: Željeli bi da prekinemo sa praksom neprekidnog nicanja i umiranja klubova duž cijele Republi-

ke. Željeli bi da dobijemo dobre klubove sa aktivnim članovima, sa solidno obezbijeđenom materijalnom bazom i solidno smještenim u svoje vlastite prostorije, da već jednom stanemo na vlastite noge i ne očekujemo hoće li nam pasti kiša ili će mo pre-spavati godinu, dvije i time prestati da živimo. Kako je danas divno konstatovati da imamo solidan klub u Bosanskom Brodu i Bugojnu. Istina je da bi bili još zadovoljniji da su još dobro smješteni.

Istovremeno dok počinjemo bitku stabilizacije klubova i života u njima, moramo da bi to uspjeli, paralelno boriti bitku i za njihovu afirmaciju u javnosti. A ona se po današnjim iskustvima ne može steći samo kroz održavanje po zemunicama nekih foto kurseva, koji se u gradu osjećaju samo kroz godišnje izvještaje podnijete na godišnjoj skupštini foto kluba. U koliko klubovi razvijaju djelatnost organizovanja foto izložbi tek time zakoračuju u javnost i postepeno se izvlače iz anonimnosti. Prilike koje nam se pružaju da putem organizovanja međusobnih izložbi dovedemo i u najzabačenije mjesto naše Republike kvalitetnu izložbu na kojoj će uzeti učešće svi izlagači Jugoslavije, samo su uslovi za dobru afirmaciju. Jer ništa ne može da bljesne tako snažno i privlačno kao jedna dobro izabrana i aranžirana izložba. Dosadašnja iskustva stečena u gradu, kao što je Sarajevo, pokazuju nam da su foto izložbe najposjećenije i da se publika još najradije opredjeluje da gleda fotografiju i pored svih ostalih davno priznatih umjetnosti. Medjutim, treba znati da bi se u većem broju naših klubova stvorili uslovi za ovakvu izlagačku djelatnost, pomoći svojim vlastitim kadrovima, kako bi se spremili da se uključe i u tu izlagačku djelatnost. A to se na dosadašnji način kako smo mi to radili, ne može postići. Jer za to školovanje visoko kvalitetnih članova-izlagača treba odvojiti prilična sredstva. Do sada su te uslove imali profesionalni fotografi, koji su radi konunktura u fotografiji imali prilike više da zarade i da odvoje za taj "sport" koji je veoma skup ili pak neki službenik sa boljim mjesečnim primanjima, pa i njima je bilo teško da finansiraju svoju djelatnost. Praktično rečeno, da bi se pomoglo masovnijoj pojavi kvalitetnijih izlagača u Republici, treba da se počev od kluba, pa sve do Saveznog odbora odvoje na neki način sredstva i olakša im se odredjena djelatnost. Praksa našeg Republičkog odbora, da se za svaku primljenu fotografiju na Republičkoj, Saveznoj i međunarodnoj izložbi daje autoru po 3 ili 5 foto papira odredjenog formata, mnogo je stimulisala naše autore da se još masovnije bave ovom djelatnošću. To bi trebalo da bude jedan od načina pomoći izlagačima. Želio bih da kažem nekoliko riječi i o drugoj strani medalje ove izlagačke djelatnosti. Često se može čuti

da po neki puritanci ovu djelatnost nazivaju hobijem ili sportom pojedinaca, koji se time bave za svoj vlastiti "ćeif" i da treba sami da snose sve troškove te svoje razonode, primjećujući da to ne bi trebalo da plaća društvo. Želio bih da kažem da je fotografija, ova koju mi izlažemo po međunarodnim salonima, često bila prvi ambasador; ona je konkretno nešto kazala dalekim narodima o našem narodu. Zar može da bude veće priznanje društveno korisne djelatnosti autora izlagača od primjera, koji se prije par mjeseci desio u Nju Delhiju, gdje je našu izložbu, poslanu kao nacionalnu kolekciju fotografija Jugoslavije, otvorio potpretsjednik vlade Indije u najreprezentativnijim prostorijama toga grada. A to nije jedini slučaj. Zar doprinos sarajevskih klubova svojim gradjanima, koji u Izložbenom paviljonu mogu redovno gledati godišnje po dvije do tri veoma kvalitetne izložbe - nije velika. Zar se pored informativnosti putem fotografije ne podiže nivo foto i opšte kulture gradjana ovim izložbama. Nama je svima poznato da je to tek potvrdilo vrijednost i kvalitet naših organizacija i da smo tek sada, mislim na one koji su na tom planu već nešto učinili, postali pravi nosioci syega progresivnog na polju fotografije i društva. Dok smo se prije deset godina stidljivo obraćali profesionalnim fotografima da rade u našim organizacijama, da učestvuju na našim izložbama, moram odmah da kažem da ih je bilo koji su časno i patriotski od samog početka pružali svu svoju pomoć, a danas je i njima veoma mnogo stalo do ove naše djelatnosti, jer najčešće mogu jedino ovoj našoj izložbenoj djelatnosti da zahvale za svoju popularnost. Istina je, da nisu imali i svojih kvaliteta, teško je da bi to uspjeli. Ali, važno je reći, da su aktivnosti foto kino saveza postale danas veoma popularne i društveno korisne i da se oko njih okupljaju svi ljubitelji fotografije. Kako će pojedini klub organizovati pomoć svojim članovima izlagačima, stvar je svakog pojedinačnog kluba, ali treba reći i istaći, da je za naš Savez i za naše društvo veoma važno koliko ćemo se aktivno moći uključiti na tom širokom planu foto djelatnosti.

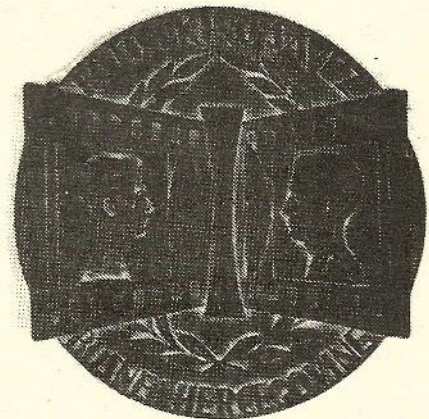
Paralelno sa ovim nastojanjima, treba da orijentišemo svoju djelatnost i na izgradnju potrebnih i solidnih prostorija, da bi se već jednom otresli kojekakvih zemunica, podruma, staroturskih kafana i čajdjinja. Na prvi pogled, ovaj poziv bio bi pretenciozan, veliki neostvarljiv. Teško je očekivati da ćemo u ovoj opštoj borbi za standard i prosperitet privrede dobiti dobre poslovne prostorije. Moramo se orijentisati tako, da nešto i svojim snagama uradimo. Upravo sada je veoma popularno za sve političke organizacije pokretanje akcija za izgradnju društ-

venih prostorija, omladinskih domova ili domova Narodne tehnike, pa možda čak i svojih vlastitih domova. Pored pomoći od strane omladine u radnoj snazi, često se može organizovati pomoć stručnih lica, pa i pomoć i u građevinskom materijalu. Sve se to u preduzećima lakše dobije nego gotov dinar. Mislim da bi bilo vrijeme da i mi svoje organizacije pretvorimo u štabove radnih akcija i da malo izadjemo na teren iz naših laboratorija, gdje ćemo graditi. Ukoliko se u mjestu gradi omladinski dom, treba sa svim članovima uzeti aktivnog učešća u izgradnji. Svako je potrebno da se pravovremeno stupi u kontakt sa omladinskim organizacijama i predvide i obezbjede buduće prostorije foto kluba. Ponavljam, danas kada je u Socijalističkom savezu izgradnja društvenih prostorija jedan od glavnih zadataka organizacija, ne će se biti teško uklopiti, ukoliko će se biti teško uklopiti, ukoliko naše foto organizacije pokažu potrebno interesovanje.

Nakon diskusije po ovom referatu, prešlo se na sedmu tačku dnevnog reda: Skupština je jednoglasno dala razrešnicu dosadašnjem Republičkom odboru, Nadzornom odboru i Sudu časti.

U ime Komisije za plakete, koja je održala svoj sastanak 10. maja 1961. g. i na tom sastanku razmotrila kategorizaciju plaketa Foto kino saveza BiH, drug Samardžić Milan je predložio Skupštini slijedeću kategoriju:

1. Plaketa nagrađena prvom nagradom:
a/ Prečnik plakete 6 cm., zlatna, srebrna, bronzana. Dodjeljivala bi se za međunarodne izložbe.

Ovu plaketu dodjeljuje Savez prema odluci žirija.

b/ Ista plaketa, prečnika 5 cm., zlatna:

Ova plaketa dodjeljivala bi se članovima i organizacijama za vanredne višegodišnje zasluge. Ovu plaketu dodjeljuje skupština Saveza na predlog komisije za odlikovanje.

2. Plaketa nagradjena drugom nagradom. Veličina kao i original, zlatna, srebrna i bronzana.

Ova plaketa dodjeljivala bi se za međuklubske i njima ravne izložbe. Ovu plaketu dodjeljuje Savez prema odluci žirija izložbe. Za dodjelu ovih plaketa potrebna je saglasnost Izvršnog odbora Foto kino saveza BiH.

3. Plaketa nagradjena trećom nagradom.
a/ Prečnik plakete 6 cm., srebrna.

Ova plaketa dodjeljivaće se organizacijama za uspješan rad. Ovu plaketu dodjeljuje Savez na predlog Komisije za odlikovanja.

b/ Ista plaketa, prečnika 5 cm., srebrna:

Ova plaketa dodjeljivaće se pojedincima za uspješan rad na polju fotografije. Ovu plaketu dodjeljuje Savez na predlog kluba.

Skupština je jednoglasno usvojila predlog Komisije za plakete Foto kino saveza BiH.

U ime komisije za odlikovanja, drug Imamović Zijah, predsjednik Pododbora za film podnio je Skupštini slijedeći predlog za nagrade klubovima i pojedincima.

Zlatna plaketa:

1. Foto klub Sarajevo,
2. Foto klub Banja Luka,
3. Foto klub Bosanski Brod,
4. Akademski foto klub Sarajevo.

Srebrna plaketa:

1. Foto klub Bugojno,
2. Foto klub Lukavac /Koksara/,
3. Foto klub Trebinje,
4. Foto klub Banovići,
5. Foto klub Zenica,
6. Foto klub Foča,
7. Foto klub Mostar,
8. Foto klub Višegrad.

Niže navedeni drugovi za vanredne zasluge u Savezu, kao i za zasluge na polju unapredjenja fotografije, predloženi su za: Zlatnu plaketu:

1. Petrović Rajko, pretsjednik FKS BiH
2. Imamović Zijah, potpretsjednik FKSBiH
3. Stašević Vitomir, član Republičkog odbora
4. Bijedić Izet, pretsjednik AFK,
5. Maček Latif, pretsjednik FK Foča,
6. Simić Ing. Živadin, pretsjednik FK Trebinje,
7. Samardžić Milan, član Republičkog odbora
8. Marušić Nikola, potpretsjednik FKS BiH,
9. Čup Todor, član Republičkog odbora,
10. Jojić Milorad, FK Sarajevo,
11. Sikimić Danilo, FK Trebinje,
12. Krstanović Slobodan, FK Sarajego,
13. Sikimić Gojko, FK Sarajevo.

Srebrna plaketa:

1. Obradović Djordje, FK Bugojno,
2. Čubrilo Jovica, FK Bosanski Brod,
3. Stanišić Bogdan, FK Višegrad,
4. Momčilović Duško, FK Banja Luka,
5. Memagić Šaban, FK Banovići,
6. Teslidžić Ekrem, FK Derventa,
7. Jelača Djordje, Hrasnica,
8. Marić Gligorije, FK Mostar,
9. Mišević Radenko, FK Sarajevo,
10. Španić Milan, FK Bosanski Brod,
11. Barišić Zvonko, FK Bosanski Brod,
12. Burda Franjo, FK Lukavac,
13. Gavrilović Dragan, FK Lukavac,
14. Solomun Mirko, FK Foča,
15. Djapić Ante, FK Bugojno,
16. Radibratović Nešo, FK Višegrad,
17. Akšamija Alija, FK Višegrad,
18. Perković Marijan, FK Maglaj,
19. Čupić Milan, FK Maglaj,
20. Ivetić Krsto, FK Zenica,
21. Malešević Sreto, FK Banovići,
22. Kecman Vitomir, FK Sarajevo,
23. Čirić Radoslav, FK Banja Luka.

Skupština je jednoglasno usvojila gornje predloge za nagradjivanje organizacija i pojedinaca plaketama Foto kino saveza BiH.

Na početku rada Skupštine, namjerno nije izabrana Komisija za zaključke, kako ih ne bi donosili na brzinu, jer se želilo da budu što konkretniji, te je naknadno izabrana Komisija od trojice drugova, koji će na osnovu cjelokupnog materijala i diskusije izraditi zaključke najkasnije do 15 juna, koje ćemo objaviti u slijedećem broju našega "Biltena".

U komisiju za redigovanje i izradu zaključaka Skupštine izabrani su slijedeći drugovi:

1. Marušić Nikola,
2. Imamović Zijah,
3. Bijedić Izet.

Po 9. tački dnevnog reda Skupštine, Izborna komisija pregledala je glasačke listiće i utvrdila da je ukupno glasalo 46 delegata.

Rezultati izbora su slijedeći:

Republički odbor:

1. Petrović Rajko /46/
2. Marušić Nikola /46/
3. Imamović Zijah /46/
4. Bijedić Izet /46/
5. Samardžić Milan /46/
6. Jelača Djordje /43/
7. Bešić Ilijas /46/
8. Belinger Rudi /46/
9. Borovčanin Mitra /46/
10. Taslidžić Ekrem /46/
11. Stanišić Bogdan /46/
12. Čubrilo Jovica /46/
13. Obradović Djordje /46/
14. Momčilović Duško /46/
15. Memagić Šaban /46/
16. Mišević Radenko /46/
17. Čup Todor /46/
18. Simić Ing. Živadin /46/
19. Skiba Todor /45/

Nadzorni odbor:

1. Stašević Vitomir /45/
2. Popara Svetozar /46/
3. Pepa Džemal /46/
4. Cihlarž Zdenko /46/
5. Himelmajer Dragan /46/

Sud časti:

1. Kreševljaković Kemo /46/
2. Filipović Mirko /46/
3. Kapor Vaso /46/

Delegati za Kongres FKSJ:

1. Imamović Zijah /46/
2. Čubrilo Jovica /46/
3. Mišević Radenko /46/
4. Obradović Djordje /46/

5. Momčilović Duško /46/
6. Taslidžić Ekrem /46/
7. Samardžić Milan /46/
8. Stašević Vitomir /46/
9. Krstanović Slobodan /46/
10. Marić Gligorije /46/
11. Hadžismailović Veko /46/

Kako nije bilo primjedbi na izvještaj Komisije, to je Skupština jednoglasno usvojila gornju listu.

U ime Komisije za dodjelu zvanja, drug Stašević Vitomir podnio je Skupštini izvještaj na osnovu dokumentacije, koja je stigla iz osnovnih organizacija za amatere koji ispunjavaju uslove za dobijanje zvanja amatera prve klase. Postoji i spisak izložbi, primljenih fotografija itd. Uz ovaj, postoji i zapisnik Umjetničkog savjeta koji je pregledavao fotografije kandidata, u kojem predlaže Skupštini da se može dodjeliti zvanje amatera prve klase četvoriti kandidata, i to:

1. Obradović Djordji,
2. Pepa Džemalu,
3. Barišić Zvonki,
4. Čubrilo Jovici.

Kako je Komisija za dodjelu zvanja mišljenja da Skupština treba da navedenim drugovima dodjeli zvanje amatera prve klase, to joj predlaže da usvoji ovaj predlog, što je Skupština jednoglasno i usvojila.

Na kraju Skupštine, u ime novo izabranog Republičkog odbora, drug Petrović Rajko se zahvalio na izboru, kojom prilikom je između ostalog rekao: "... Nema ništa naročito da obećavam, jer smatram da naši klubovi i svi naši članovi trebaju zajedničkim snagama da izvršavaju svoje zadatke, a na nama je da razvijemo što tješnju saradnju između Saveza i klubova i između Saveza i svih društvenih organizacija na terenu, a u prvom redu sa Narodnom tehnikom ..."

Pošto je dnevni red iscrpljen, Skupština je zaključila rad.

ZAKLJUČCI SA PETE REDOVNE SKUPŠTINE FOTO-KINO SAVEZA
BOSNE I HERCEGOVINE

1/ Obzirom na novu ulogu društvenih organizacija u političkom i društvenom životu, treba pomoći razvijanju aktivnosti naših organizacija i njihovom demokratizovanju kako bi one sve više bile spremne da zadovolje interesovanje i potrebe građana u komuni.

2/ Organizacije treba da iznalaze forme za obezbjedjenje sredstava za održavanje i rad kluba.

3/ I dalje raditi na saradnji sa društvenim i političkim organizacijama.

4/ Ovlašćuje se Republički odbor da može dodeljivati zvanja foto amatera I klase članovima koji ta zvanja steknu izmedju dvije skupštine.

5/ Klubovi su obavezni da i dalje održavaju godišnje svoje klupske izložbe.

6/ Prema dosadašnjem iskustvu pokazalo se korisnije da se seminari održavaju po klubovima, te je zaključeno da se prihvati ta praksa, tj. da se pojedini taknutiji fotoamateri pošalju u klub gdje bi održali seminar.

7/ Pododbor za fotografiju treba da pripremi kataloge kako bi se moglo da izvrši rangiranje izložbi u BiH.

8/ Da se novčano nagradjene fotografije na republičkim izložbama smatraju otkupljenim, radi formiranja mape Saveza.

9/ Izvršiti pripreme i organizovati rad kino sekcija pri klubovima: Zenica, Banjaluka, Lukavac, Mostar i ostalim klubovima u BiH koji izraze spremnost i mogućnost za rad kino sekcija pri klubu.

10/ Formirati kino sekcije pri fakultetima u Sarajevu i to: medicinskom, tehničkom, šumarskom, filozofskom i po mogućnosti na drugim višim školama u BiH.

11/ Organizovati akcije prikazivanja filma:

a/ revija filmova kino amatera BiH u 1961.

b/ veče amaterskog filma - austrijskog i talijanskog uz pomoć FKSJ.

12/ Izvršiti temeljite pripreme za učešće članova kino klubova i kino sekcija za festival jugoslavenskog amaterskog filma koji će se održati 1962. u Sarajevu.

Komisija za izradu
zaključaka Skupštine